

ՀՈՐԻՍԱՆՔ ԵՒ ԱՂՈՐՔ

«Մին աղօթս առնէ եւ միւսն անկե-
ծանէ. ո՞ր ձայնի լուիցէ Տէր»:

Յետոյ Որդի Սիրամայ
Գլ. ԼԳ (ԼԱ) նմբ. 29:

Երբոր ջրհեղեղն իր փրկութեան գործն ա՛լ կասարած էր,
եւ Նոյի սերունդն ի սփիւռս աշխարհի շուտ կը տարածուէր
Ձերք ոսկի աչեք վրան սիրամարգի փա՛լ փետուրներուն,
Հոն, Լիբանանու հովիտներուն մէջ յուրօրի ու բեղուն՝
Քե՛սը եւ Սիդոն — Քամի սերունդին զաւա՛կն անօրէն —
Մշակելու եկան առաս արմըսիք, խաղող եւ ցորեն.
Եւ ենովայի արջերը եղան պէտքեր զօրանոր:

Սիդոն ունեցաւ բազում որդիներ անող օրէ օր.
Իսկ Քե՛ս՝ միամեայ ամուսնութենէ մե՛տք մընաց անկիւն,
եւ ունեցաւ լոկ, իր ծերութեան յոյսն, որդեակ մը անգին:
Բայց հունձի, իրկուն մը յոգնած-հրեմած այդ միակ ջրղան
Պաղ ջուր մը խըմեց եւ չարագուշակ դող մեկաւ վրան,
եւ յետոյ մեռաւ: Այդ օրէն ասդին հէ՛կ հաչըր ջրխուր
Այն Աստուծուն դէմ, որ կը լըկէր զի՛նք յուսակըսուր,
Կընդվզի. նոյնիսկ յանախ անոր դէմ կը լուսայ անվերջ:
Մինչ անդին բոլո՛ր իրեններէն պի՛նդ սիրուած Սիդոն պե՛ն՝
Երջանիկ, փարբամ, եւ իբր իմաստուն մեղիներէ հեռո՛ւ՝
Կաղօթէ, կ'պանէ, երկինքը կ'պատէ ծովստվ զոնեւ.
Կը պարծին բոլո՛ր ծառաներն իրենց տիրոջ նեղ սրբին
Բարեպաշտութեամբն: —

Երբ օր մ'երկուին ալ, ամառուան տօրին,
Դէպ իրենց արտերն կուգային գործի սկըսելու համար՝
Ամպ մը սոսկալի, ուր մեծ փոքորիկ մ'անեղ կը գոռար՝
Ըսկըսաւ սուրալ, եւ երկինքն յանկարծ սեփ-սեւ մըքընցաւ:

Քե՛ս, զոր կը կըրծէր վի՛շքը վաղեմի — աղիսաւո՛ր ցաւ —
Բընունցըր վերցուց եւ գոչեց ուժգին.

«Զա՛րկ, զա՛րկ, չա՛ր Աստուած.

Զա՛րկ որ չըմբնայ որքեռուս վրայ ողկոյզ միսկ կախուած:
Կո՛ւրժ կուտամ Քե՛զ դէմ, ինձի ի՛նչ չարիք կըրնաս ընել Գուն
Ձեռնէս խըլելէդ վերջ իմ պաշտելի որդեակըս սիրուն:
Օն ուրեմըն, օ՛ն, բո՛ղ շանքըդ նայրի՝ եւ կարկուտդ իջնա՛յ.
Ա՛յդ ալ ըրէ դեռ, Աստուած անիրաւ, Աստուած խաբեբայ.
Անգո՛ւք, անողո՛ւմ, որ իջեցուցիւ որդիս գերեզման,
Ձե՛մ վախնար Քեզմէ, ու պիտի իսպառ մընամ անսասան:»

Ամպն անցաւ յուրիկ — վասնորի ի՛նքն ալ, հրգօրն եմովա,
վիւսք տեսնելով՝ գուր մը ունեցաւ լուսանքին վրայ —

Բայց ան կանգ առաւ Սիդոնի արտին վերեւ սպառնալից:

Իսկ այս վերջինն ալ փոյթ ծուկի գալով՝ քսաւ.

«Ներէ՛ ինձ,

Խնայէ՛ իմ հունձիս, հաւասարութեան Ասուած մարդասէր:

Ձեմ տեսնած ես երբեք եւ ո՛չ ալ կ'ապսամբիմ, Տէ՛ր.

Քու առջեւորդ մի՛ս կը դողամ Քեզմէ երկիւղածօրէն,

Ու Դուն ալ անուո՛ւս պիտի պանայանես խաղողս ու ցորեն:

Ես վաղուց ի վեր, իմ մանկութեանս իսկ առաջին օրէն,

Աղօթք եմ քած ու պահեմ եմ բռնած հաւատարմօրէն.

Գո՛ն ըլլալու ես ինձմէ ալոյ մասին: Սեղանիդ վրայ

Շատ անգամներ, Տէ՛ր, Ամենակարօ՛ղ, Միա՛կ եւ Անմա՛հ,

Ջրաբակներուս արիւնն իմ ձեռնո՛վրս քափած եմ ես.

Եւ ամենեւին չարիք չեմ քած որ Դու զիս պատժես:

Մի՛ քողորս ուրեմն որ Քեզ աղաչեմ իզուր լալագին.

Պանէ՛ կորուսէ ալիւսս ու գինիս, Արեւ՛յ երկնային:»

Բայց որովհետեւ Տիրոջ ուղղրած աղօթքն անխնայ՝

Երբ շահախնդիր հոգիէ բղղիս՝ հանոյ չի քրտի՝

Ջայրացաւ Ասուած արցունքի հեղեղ քափող ագանին,

Եւ Սիդոնի վրայ անեղ այն մըրքիկը հայրուց ուժգին:

Թրգմ. ՆԵՐՍԷՍ ՍՐԿ. ՏԷՐ-ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ

FR. COPPÉE

ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԵՂԱԳԻՐ ՄԸ

(Արսա լեռնէն)

Հոգւոյ բժշկութեան համար պէտք է,

10 Կրամ Հաւատք,

18 » Յոյս

72 » Սէր,

8 » Համբերութիւն,

16 » Երկիւղ Աստուծոյ.

Այս հինգ տեսակ զեղերը գնէ Ամենա-
կալի զեղարանէն, մանրէ գանձոք Հնչ-
չնչութեան տանգին մէջ, սեջուր զանոնք
Աստուծո՛ւս մաղով եւ մտածո-
ղութեան յանդիմանութեամբ. եռացուր
զանոնք Խնչնչութեան պատուիր մէջ, մո-
ռացողութեան ջուրով, խառնէ զանոնք
Խնչնչութեան զգալով. մաղէ զանոնք Խնչ-
նչութեան կտաւով եւ յետոյ խմէ զանոնք
Ննչնչութեան բաժակով:

Յետոյ փռէ՛ անկողինիդ մէջ Բարէ Ննչ-
նչութեան սաւանը, ծածկէ վրայ Խնչնչութեան
ծածկոցով, Հնչնչութեան բարձն գլխուդ
սակը առած եւ Խնչնչութեան չարին

քրտինքը հանելէն ետքը, չփէ ինքզինքդ
Հնչնչութեան տուեակով եւ ապա լաւ մը
հաղուէ՛ Բարէ Ննչնչութեան զգեստներով:

Եւ կատարելապէս առողջանալ կարե-
նալու համար կղերականութեան արմատ-
ները բրէ, Հնչնչութեան տերեւները հաւա-
քէ, Խնչնչութեան ծաղիկները ծողզէ, Հն-
չնչութեան սերմերն ամբարէ, յաճախակի ա-
ղօթելու ճիւղերն ա՛ռ:

Այս բոլորը Խնչնչութեան պահօք
չորցուր, եւ մանրէ Բարէ Խնչնչութեան դա-
նակով, դիր զանոնք իմացականութեանդ
յանդիմանութեան տանին մէջ, վրան ար-
ցունքի ջուր թափէ՛, ծածկէ զանոնք Հն-
չնչութեան կտաւով, փաթթելով Խնչնչութեան
նիւզով, բոցավառէ Սէր՝ կրակով եւ
խաչէ զանոնք Հնչնչութեան լուծին ներքեւ:

Յետոյ պարպելով զանոնք բարին իմա-
նալու բաժակին մէջ, խմէ, աներկմիտ
հաւատքով սպասադիմուած:

Ծշմարիտ խոստովանութեան պատու-
րին ուշ գնելով պիտի բժշկուիս այս հինգ
զեղերով:

Թրգմ. ՆԵՐՍԷՍ ՔՆՅ. ԱՌԱՔՆԵԼԵԱՆ